

[Hauch.]

heri, men i hvert Tilfælde mener vi, at det har nogen Betydning, og vi kan ikke indenfor Hedeselskabets Ledelse være tjent med — det kan heller ikke de, som maatte faa med det at gøre, naar jeg er traadt tilbage —, at der er et surt, uheldigt Forhold mellem Ministeriet og den Direktion, som styrer det daglige Arbejde i Hedeselskabet. Jeg er nu tilbøjelig til indtil videre at tro, at den højtærede Landbrugsminister her har overdrevet ikke saa ganske lidt, og at den højtærede Minister slet ikke har været berettiget til at fremsætte disse kritiske Udtalelser om den ledende Funktionær i Selskabets Grundforbedringsvirksomhed, men det vil maaske vise sig under denne Forhandling.

Disse Angreb har rent personlig berørt mig noget pinligt, fordi det har været mig saa magtpaaliggende — det ved den højtærede Landbrugsminister meget godt —, at der mellem Centraladministrationen og Hedeselskabets Ledelse kunde komme det rette Forhold i Stand under Behandlingen af de Sager, der kommer til at ligge for.

Dernæst synes jeg, at den højtærede Landbrugsministers Angreb paa Selskabet er meget nærgaaende med Hensyn til Privatbanernes Takster. Jeg vil gerne her indskyde en Bemærkning. Den højtærede Landbrugsminister beklagede sig i første Del af sin Tale over, at Selskabet, som han havde bedt om nogle Oplysninger, ikke rigtig havde forstaaet, hvad det var for Oplysninger, hvad der fremgik af en Svarskrivelse af 13. Februar. Den højtærede Landbrugsminister tilføjer, at saa spurgte han igen, og saa hengik der nogen Tid, før han fik de Oplysninger, han ønskede, og derved sinkedes Sagen. Jeg maa maaske bemærke, at den Skrivelse fra Hedeselskabet, som har givet Anledning til Ministerens anden Forespørgsel, er dateret den 13. Februar, og allerede den 16. Februar, altsaa 3 Dage senere, havde den højtærede Landbrugsminister de Oplysninger, han ønskede. Det turde maaske derfor være en mild Overdrivelse, naar den højtærede Landbrugsminister anfører, at det er Hedeselskabet, der har sinket Fremkomsten af de Oplysninger, den højtærede Landbrugsminister havde Brug for i sine Overvejelser.

Men jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om Privatbanerne. Her siger den højtærede Landbrugsminister, at man har gjort sig skyldig i en Pligtforsømmelse. Det skulde den højtærede Minister neppe have sagt. Jeg tror ikke, den højtærede Minister skulde have fremsat denne Beskyldning overfor

Hedeselskabet; det er nemlig ikke Hedeselskabet, der i denne Forbindelse har gjort sig skyldig i nogen Forsømmelse, hvad jeg er i Stand til at godtgøre. Det er meget rigtigt, naar den højtærede Landbrugsminister siger, at han, medens han forrige Gang var Minister, i en Skrivelse dateret Februar 1926 har sendt en Meddelelse til Hedeselskabet, som lyder saadan: Samtidig med at man anmoder Selskabet om saa vidt muligt at paase, at der ikke ydes større Tilskud pr. Kilometer til Transport af Mergel paa Privatbaner end til Transport paa Statsbaner, o. s. v. Hedeselskabet skal altsaa saa vidt muligt paase, at dette ikke sker. I den Anledning har Hedeselskabets Ledelse selvfølgelig taget Affære og skrevet ud til samtlige Baner, og efter hvad der er oplyst for mig — jeg har Materialet her, som det skal være mig en Glæde at overlade til den højtærede Minister —, har Banerne ogsaa rettet sig efter dette; de Privatbaner, der paa det Tidspunkt transportererede Mergel, gik ind paa de opstillede Krav, og jeg vil for øvrigt sige: Hvad skulde de ellers gøre?

Da saa Ryomgaard—Gjerrild—Grenaa-Banen i 1928 skulde til at køre Mergel, sendte man ligeledes en Skrivelse til denne Bane og gjorde opmærksom paa, at den maatte man rette sig efter. Som Svar paa denne Skrivelse modtog Selskabet den 9. Maj en Meddelelse fra Driftsbestyreren om, at Ryomgaard—Gjerrild—Grenaa-Banen havde gennemgaaende Ekspedition med Statsbanerne, og at der ikke fra Generaldirektoratet var modtaget nogen Meddelelse om, at Tarifferne var nedsat i Overensstemmelse med Skrivelsen. Samtidig med at denne Skrivelse blev sendt til Ryomgaard—Gjerrild—Grenaa-Banen, sendte man paa ny en Skrivelse ud til samtlige andre Baner. Nu blev det imidlertid ikke til noget med Mergeltransporten paa den nævnte Bane, men paa et senere Tidspunkt blev det til noget, og saa blev naturligvis Ministeriets Krav foreholdt Banen med det samme. Da imidlertid denne Bane mente, at den ikke kunde gaa ind paa de opstillede Krav, skete der en personlig Henvendelse i Ministeriet om Sagen, og nu kommer jeg altsaa til det, som jeg synes den højtærede Landbrugsminister burde have gjort sig bekendt med. Naar den højtærede Landbrugsminister vil rette et saa voldsomt Angreb paa Hedeselskabet, gaaende ud paa, at det ikke har rettet sig efter de Instrukser, som Ministeren har givet, saa burde den højtærede Minister være sikker paa, at en saadan Bebrejdelse kunde holde. Der findes ganske vist ikke nogen Skrivelse i saa Henseende, men